

تشریفات غذا خوردن در ایران عهد قاجار

۱۵ بهمن ۱۳۹۵ ساعت ۸:۰۰

با کلمه بسمه الله جمعیت نشسته بر گرد سفره در سکوتی فرورفت که در تمام مدت غذا خوردن شکسته نشد مگر به واسطه ی صدای به هم خوردن آروارهای در حال جویدن.

عمدتا مردم کشورهای غرب آسیا در مقایسه با مردم اروپا افرادی پرخورتر به حساب می آیند. شاید بتوان این طور بیان کرد که در مغرب زمین مردم در وعده های متعددی خود را سیر می کنند و در مقابل در برخی نقاط دیگر مثل ایران، افراد، با وعده های کمتر پورخوری می کنند. این مسئله هم نکته ای جدید نیست. بلکه در تاریخ ایران سابقه دارد. روایت یک سیاح خارجی از نوع غذا خوردن او و همراهانش در مقایسه با ایرانی ها در این زمینه قابل تامل است:

«با کلمه بسمه الله جمعیت نشسته بر گرد سفره در سکوتی فرورفت که در تمام مدت غذا خوردن شکسته نشد مگر به واسطه ی صدای به هم خوردن آروارهای در حال جویدن. دست ها عمیقا در دوری های پر از پلوی چرب فرو می رفتند و برنج به شکل گلوله هایی فشرده و با سرعت حیرت انگیزی بلعیده می شد. در کمتر از یک ربع ساعت، از آن همه غذای آورده شده بر سر سفره تنها مقدار اندکی باقی ماند. پس از آن آب آورده شد و هر مهمان انگشتانش را اندکی خیس کرد و سپس برحسب موقعیت با دستمال جیبی یا با کتش خشک کرد. تشریفات دشوار حاکم بر غذا خوردن، هنگامی که شاهسون و یکی دو نفر دیگر کمر بند های شان را شل کردند، به موقعیتی بی حال و سست تنزل پیدا کرد. با این که من و همراهم خوراک بسیار زیادی خورده بودیم اما در مقایسه با سایرین بشقاب هایمان دست نخورده به نظر می رسید.»

ویلیام ریچارد هولمز، سفرنامه ساحل خزر، ترجمه: شبمن حجتی سعیدی، رشت، فرهنگ ایلیا، ۱۳۹۰، ص ۳۵-۳۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۶۴۷/تشریفات-غذا-خوردن-ایران-عهد-قاجار>